

Sygn. akt III KO 102/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **R.W.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 4 grudnia 2017 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 listopada 2008 r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 czerwca 2008 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku R.W. o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 24 października 2017 r. do Sądu Najwyższego przekazany został przez Sąd Okręgowy w Ł. wniosek R.W. o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie tego Sądu o sygn. II K [...], zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 listopada 2008 r., sygn. akt II AKa [...]. Wniosek powyższy nie został w żaden sposób uzasadniony w związku z czym pismem z dnia 31 października 2017 r. (doręczonym w dniu 10 listopada 2017 r. – k. 10), zawierającym pouczenie o przesłankach wystąpienia z wnioskiem o wznowienie, wezwano skazanego do wskazania okoliczności w oparciu o które domaga się przeprowadzenia

postępowania przewidzianego w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. Do dnia posiedzenia okoliczności takich R.W. nie ujawnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny w związku z czym należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania wcześniejszych czynności w postaci wyznaczenia obrońcy z urzędu.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545 k.p.k. (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Możliwość wydania wymienionej w powołanym przepisie decyzji procesowej, nie ogranicza się przy tym wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie więc miało miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 września 2015 r., II KO 49/15, LEX nr 1812335 oraz z dnia 23 grudnia 2015 r., III KO 131/15, niepubl.). Stosowanie wskazanego przepisu uznać należy w związku z tym za konieczne także w tych wypadkach, w których sąd wznowieniowy w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzi, że żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie tego sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Taki właśnie charakter, a więc oczywiście bezzasadny, ma wniosek złożony przez skazanego R.W. Domagając się wyznaczenia na potrzeby postępowania wznowieniowego obrońcy z urzędu nie wskazał on na jakiegokolwiek okoliczności,

które stanowiłyby podstawę do wznowienia postępowania bądź na wniosek (art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k.), bądź też *ex officio* (art. 542 § 3 k.p.k.). Co więcej, podstawy takiej nie ujawnił będąc pouczonym przez Sąd Najwyższy o przesłankach wznowieniowych pomimo odebrania zawierającego to pouczenie wezwania. Ponieważ katalog podstaw wznowieniowych jest ściśle określony, zaś skazany nie ujawnił żadnej okoliczności, która spełniałaby takie kryteria, konieczne było – bez rozpoznawania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu – orzeczenie, jak w części dyspozytywnej postanowienia.